

La revolució, entesa com a mística, no és més que el miracle laic. Es l'únic que resta, després que la instrucció ha acabat amb els de les religions.

L' IDEAL

FRANQUEIG CONCERTAT

(Segona època). Any II-Núm. 67 Setmanari afiliat a l'Esquerra Republicana de Catalunya Preu 15 cèntims

LLEIDA, divendres 4 de juny de 1937.

Redacció i Administració: Blondel, 60. Telèfon 1221

TEMES D'ACTUALITAT

Comença la depuració

El mes de juny s'ha iniciat amb els millors auguris d'una real política de sanejament de la reraguarda. Des del dia primer del mes que corre han estat suprimits tots els milers de pseudo-milicians emboscats per les nostres ciutats i viles que, amb els dos duros diaris, menaven una vida regajada, de café, copa i puro a tot drap. S'han acabat els milicians ganduls. Ai, senyor, quin respir d'alleujament.

També hauran fet la mateixa mort del conill els milicians als quals, bé que situats al front, «no els donava la gana» d'això, d'allò i d'allò altre. Creure! on s'és vist? Ara, els indisciplinats,—un nom o altre els hem de donar—els no conformes amb l'exèrcit regular, tocaran pirandó. Mancats de les deu pessetes de l'ala, no els tocarà més remei que cercar «de què» en altre lloc. Mireu si n'hem passat de setmanes denunciant el mal i buscant-hi remei, i, ja ho heu vist, amb una simple firmeta del general Pozas, s'ha acabat el problema.

La mateixa sort han corregut els *coscos d'investigació*, (amb quina finor de paraules sabem amagar la terrible realitat de les coses!) els milicians de fronteres, de passaports, de censura i tota la droperia similar, entre la qual cal incloure-hi les tristament cèlebres patrulles de control, execrència morbosa de la fèrtil imaginació política del nostre temps.

Quanta gent vivia arrapada en aqueixa variadíssima fauna de paràsits de la República i de la revolució? Vint mil, trenta mil? Pel cap baix, persones ben informades donen aqueixes xifres. Resulta, doncs, que els cabals públics s'estalviaran, com a mínim, cinquanta mil duros diaris. Però el guany principal no és en els duros estalviats, ans en l'aspecte moral. Tots aqueixos ciutadans, guerrers camuflats amb sengles pistoles, ben dormits, ben menjats i ben beguts, alguns dels quals a la barberia es feien fer la permanent, (històric) que constituïen un factor de dissolució moral pels veritables soldats del poble quan ens venien per uns dies de ben guanyat repòs, hauran de tornar a la simple i saludable condició de ciutadans

anònims que s'han de guanyar el pa amb el suor del seu front.

En bona hora sigui, general Pozas. Xoqueu-la! Per de prompte, abans de començar la veritable feina que tots esperem i que ens consta no descuideu, ja heu guanyat una senyora batalla que contribuirà a purificar la nostra reraguarda. El que ens avergonyeix, com a catalans, és que per a prendre una resolució tan justa, eficaç i convenient, hagi calgut que el Govern de la Generalitat ja no tingués Conseller de Defensa, i que la defensa, ara sí, hagi recaigut a les vostres mans.

I posats a fer...

...no seria estrany que, com passa menjant cireres, vinguessin altres coses. Si el general Pozas ha pogut fer el que acabem de comentar, és perquè valgui la perogrullada, se n'ha anat. I se n'ha anat perquè els milicians dursos es pagaven per despeses de guerra. Però és que, pel mateix concepte, també es paguen, encara, altres coses, que, setmanalment, a Lleida sol, representen una foiralada de milers de pessetes. És clar: els soldats necessiten sabates, uniformes, roba interior, i moltes altres coses. Fins ara, tot això, o gairebé tot, ha sortit dels tallers col·lectius. Li cridarà l'atenció, al general Pozas, el preu que li costa un parell de sabates o una «granota» confeccionats als tallers socialitzats, i podrà compararlo amb el preu a que ho trobaria en qual-sevol botiga? I d'aqueixa comparació, què en sortirà? Nosaltres no ho sabem, perquè no estan a la nostra mà els elements de judici necessaris. Si la nostra memòria no ens enganya, però, en els primers mesos de guerra, quan tota l'actuació i control administratiu era a mans de les sindicals, quan Lleida vivia aquella «feliç» vida independent de Barcelona, la seva revolució i la seva República, en algun Ple de Directives s'havien aixecat fortes lamentacions sobre el caríssim preu a que sortien els articles confeccionats en els tallers, segons relats de la nostra premsa local. Com veieu, la referència no pot ésser més directa i autoritzada.

El general Pozas ja ho deurà posar en clar. I procedir a consciència.

Nosaltres, vingui el que vulgui, estem absolutament tranquils, puix mai no hem tingut tallers col·lectius a sou, i, per tant, no hem pogut ni hauríem volgut fer política d'atracció cap al nostre camp a base de jornals. Les nostres benemèrites dones de l'*Agrupació Femenina d'Assistència Social* han fet centenars de peces de roba pels nostres milicians amb les màquines de cosir que els deixaven i la roba i el fil que els donaven i la que hem comprat pel nostre compte. Mentre una riuada de diners ha anat canalitzada cap a Lleida, durant aquests mesos de «revolució», ni *Juventut Republicana*, ni el seu periòdic, ni cap dels seus organismes hi ha tingut res a veure. Amb subscripcions pròpies hem fet cara a les múltiples necessitats de l'hora present.

Esperem, doncs, amb tota calma, el que pugui passar respecte això.

La crisi municipal

Quan escrivim aqueixes ratlles—dijous al tard—encara no hi ha solució a la crisi del nostre Ajuntament, malgrat haver-se celebrat quatre o cinc reunions de moltes hores de durada. En altre lloc del nostre número publiquem unes notes que fixen la posició de l'Esquerra, dels socialistes i de la C. N. T. Hom veu tot seguit que l'única posició lògica és la nostra, car no s'exclou ningú més que aquells que, per no situar-se en una posició d'acatament sense reserves al Govern de la Generalitat, s'exclouguin ells mateixos.

En canvi han estat molt comentades, per tot Lleida, les fluctuacions de criteri de la U. G. T., en coses ben essencials. Tots recordem que aqueixa sindical fou la promotora de la crisi, i que el motiu fonamental de la mateixa radicava en el desig d'acabar amb una política municipal confusionària i hostil a les disposicions de la Generalitat. I ara, després de plantejar cruament i valentment el problema (per la qual cosa merescué l'aprovació de gran part de Lleida) s'avé a redactar, d'acord amb la C. N. T., unes bases en les que, respecte a col·laborar en l'obra del Govern de la Generalitat, hi ha un *en todo lo posible*, i un altre *sin que esta particularidad pueda constituir un obstáculo*, que són tot un poema de concordància amb la *línea política* (frase grata) de primera hora.

A més, ara, després d'una oposició

aferrissada en contra, accepta, no les normes de la Generalitat, ans, *entretant*, el projecte de municipalització de l'estatge de la C. N. T. de Lleida! I per acabar així provocà la crisi? I del discurs de Pach en el darrer Ple, combatent-ho, què en farem?

Què deu haver passat? Quin deu és ser el motiu interior en aqueix canvi tan sobtat i radical? Aneu-ho a saber. Potser el curs dels acontèiments ho posarà en clar.

Tanquem, doncs, aqueixes notes, no sols sense solució de la crisi municipal, ans amb més desorientació que mai. Repetim-ho: l'Esquerra col·laborarà amb totes les minories que acatin *sense cap reserva*, els governs de la República i de Catalunya. Si no hi ha una majoria que s'hi avingui, la seva obra serà purament fiscalitzadora.

Ràdio Lleida

Des de primer del mes corrent, la nostra emissora local ha introduït importants millores en el seu servei. No és sols la major durada de les seves emissions, ans l'acurada tria del que ens dona i, a més, un doble servei, molt complet, d'informació i notícies de darrera hora, a les 15'30 i a les 20'30.

Vagi la nostra felicitació. I recomanem amb interès als nostres amics, que ajudin amb inscripcions de soci i anunci a una emissora com *Ràdio Lleida* que tan bons serveis rendeix a la ciutat.

Subscripció pro L'IDEAL

	Pessetes
Suma anterior	1.540'00
Martí Horta	5'00
Antoni Zamorano	50'00
Jov. E. R. C. de Miralcamp	63'00
Francesc Baille	25'00
Juli Barberà	25'00
Guillem Martínez	25'00
Angel Martínez	10'00
Camil Flor	10'00
Josep Flor	10'00
Edmond Perdrix	5'00
Lluís Parés	5'00
Lluís Oliva	25'00
Total	1798'00

Continua oberta la subscripció.

Euzcadi! Euzcadi! Tots els catalans admirem el teu coratge i la gloriosa defensa de les teves llibertats.

ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA

VIDA DEL PARTIT

Segon Ple d'E. R. de C.: es celebrarà els dies 12 i 13 de juny

CONVOCATORIA

Atès l'acord del Consell Permanent recaigut en la seva reunió del 24 de maig proppassat, hom convoca els delegats de les Comarcals al Segon Ple del Partit a celebrar-se els dies 12 i 13 de juny al local del Secretariat General, carrer Tres Llits, 3, principal, Barcelona.

ORDRE DEL DIA

- Lectura de l'acta anterior.
- Memòria de l'actuació del Consell Permanent.
- Reglament per als Plens del Partit.
- Projecte de Bases de relació entre les Joventuts i el Partit.
- Proposta de revisió de les Bases polítiques, econòmiques, socials i orgàniques del Partit mitjançant unes ponències a presentar-se en un proper Ple extraordinari.
- Ponència sobre la posició política actual del Partit.
- Elecció dels quatre secretaris per dimissió d'aquests.
- Proposicions.
- Les sessions del Ple començaran el dia 12 de juny, a les quatre de la tarda.
- Cada Comarcal (Barcelona-Ciutat és considerada que consta de tantes Comarcals com districtes té), trametrà amb deguda anticipació la comunicació designant els dos delegats que l'han de representar.
- Es necessari que cada delegat porti la credencial en el moment de constituir-se el Ple.
- Els Centres o militants que vulguin presentar proposicions o esmenes a l'Ordre del dia caldrà que ho facin per mitjà dels seus delegats comarcals.
- Nota important.*—Tots els Centres rebran un exemplar del núm. 1 del Butlletí del Partit, en el qual s'insereixen els interessants textos que seran objecte de discussió en el Ple.
- Barcelona, 25 de maig del 1937.—El secretari general, *Joan Tauler*.

Als Presidents de les Comarcals

Publicada a la nostra premsa la convocatòria per al Segon Ple del Partit, al qual han d'assistir dos delegats de cada Comarcal, recordem als seus Presidents l'obligació ineludible que tenen de convocar tots els seus components per al nomenament dels esmentats delegats. De no fer-ho així, podrà el Ple de Delegats rebuïjar les Credencials per no procedir d'un acord del Ple Comarcal.

Abans de dissabte rebran totes les Comarcals i els Centres el Butlletí número 1 amb les ponències que figuren en l'ordre del dia a fi que puguin ésser estudiades convenientment.

El Consell Permanent.

Ajut Català

La Federació de Barcelona-Ciutat edita, a profit d'*Ajut Català*, un volum en el qual es recullen els parlaments pronunciats per diverses personalitats del Partit amb motiu del sisè aniversari de

La fundació d'Esquerra Republicana

S'ha fet una edició limitada d'aquest volum. Per aquesta raó, les Entitats de Barcelona i les de la resta de Catalunya a les quals interressi d'adquirir per als seus associats un nombre d'exemplars d'aquest llibre que edita el Partit, cal que s'apressin a demanar-lo, car per les impressions que en tenim, s'esgotarà ràpidament.

Les comandes cal adreçar-les a *Ajut Català* (Rambla de Catalunya, 26).

Militants d'Esquerra: aquiriu aquest llibre.

Què farà París i Londres?

Es que els antifeixistes espanyols han fet el que havien de fer?

El Partit Comunista Espanyol i l'última crisi de govern

No ens sorprengué gran cosa al sapiguer que la crisi del Govern espanyol havia estat promoguda pel P. C. E., enfrontat amb els de la C. N. T. i amb el sector socialista que dirigeix Largo Caballero.

Fa temps, potser que des de l'inici de la cruenta lluita que venim sostenint contra el feix invasor de les nostres terres ibèriques, que el susdit partit, ve proclamant un seguit de consignes precises per guanyar la guerra i fer la revolució que, el nostre temperament i les condicions de raça i encara més per si això fos poc, l'estreta convivència a que ens obliga l'ésser ciutadans d'un mateix territori, tenim el deure de sospesar i frenar fonament per no crear un estat caduc a la reraguarda. Això que sembla tan senzill i a la realitat actual ha estat tan difícil, concret en forma indiscutible, les consignes que el susdit partit ha llençat al poble treballador espanyol.

Ens sugereix aquestes raelles una resenya de l'acte polític celebrat pel Partit Comunista Espanyol al Cinema Ollívia de València.

En Jesús Hernández, membre del buró polític del susdit partit exposava clara i terminant la tramitació de l'última crisi.

Són, com sempre, conseqüents amb els seus principis, d'imposar-se una disciplina per tal de guanyar la guerra per damunt de tot i contra tot fins a l'extrem és ferma amb ells aquesta idea, que arriben a formular-se aquesta premissa:

«Nosaltres volem guanyar la guerra i guanyar-la l'abans possible, encara que assolir el triomf ens costi barrallar-nos amb els nostres camarades més estimats.»

Aquestes paraules d'un cap responsable d'una organització política de les més nombroses avui a Espanya tenen si més no una importància cabdal pel nostre moviment i demostren que no tothom jugui amb la lleialtat que és de preveure donades les circumstàncies de la nostra terra, i la que produeixen la guerra contra nacions invasores.

Largo Caballero, avui i ja fa molt de temps, ve seguint una trajectòria difícilíssima, complicant-se continuament la seva posició i complicant-la a l'ensens a un petit sector del Partit Socialista Espanyol que cada vegada és menor.

Qui no recorda de la posició obertament demostrada contra Prieto, per motius únics de volguer figurar més que ell?

Qui no recorda la campanya portada per pròpia iniciativa de Largo Caballero al seu periòdic *Claridad* contra un sector del partit socialista?

Sempre ha fet goix ésser revolucionari i dir-se'n a boca plena, però no era abans quan es podia demostrar el revolucionarisme d'un home, medible solament per les seves paraules més o menys fortes i amb frases fetes, aquest revolucionarisme es té que demostrar ara, amb fets perdurables i no amb experiments que desgavellen les economies de tots els pobles i caurien els més burgesos per uns altres més abso-

lutistes que els d'abans, portant-nos a una misèria que si aquesta disbaixa dura, serà difícilíssim de vèncer.

Però tornem al tema iniciat, puix que el criteri que en tenim dels revolucionaris a l'últim escaló ja en parlarem un altre dia.

Jesús Hernández posa de manifest al seu parlament les baralles contínues entre els components a l'anterior Govern, demostrant una vegada més, l'esperit dictatorial i un xic rebec del company Largo Caballero.

Com podien estar-hi conformes que essent l'assumpte avui principal de la nostra terra, la guerra, no se'n pogués parlar-ne al Consell?

Com podia ésser que el company Galarza no actués enèrgicament després dels fets de Barcelona?

Es podia suportar un moment més, que fosin atropellats i robats els camperols d'arreu d'Espanya, i que les vides dels ciutadans no fosin respectades?

Així podríem fer multituds de preguntes amb ell i a les altres organitzacions que cooperaven en l'obra del desgovern de la victòria.

Com a conseqüència d'haver-se presentat al Consell una minoria disposada a que no passés més aquesta anormalitat, es promogué la crisi amb la sortida de les grans sindicals.

Després vingué la declaració de Govern que empena d'esperances a tots aquells que d'una manera serena pensem en fer la revolució però no la disbaixa ni l'aprofitament servenal.

Esperem doncs l'obra d'aquest Govern al que cada dia, cada minut que passa té un major nombre de ciutadans conscients al seu costat i que l'esforç per gran que sigui no li pot ésser regatejat per ningú que es digui antifeixista, ans al contrari donar-li fortalesa amb el nostre suport fent a l'hora possible guanyar la guerra ràpidament, per a fer fàcil l'estructuració d'una nova economia.

A. C.

Plorar ara per la minva de les nostres llibertats autonòmiques i haver contribuït a liquidar-les, és propi d'inconscients o de traïdors.

DR. HUMBERT TORRES

Paherla, 10 Telèfon 1328

LLEIDA

Vies digestives

Vies Urinaries

RAIGS X

VISITA

Matí, de 11 a 1 Tarda, 8 a 9
Hores convengudes

Assemblea de l'Associació de Funcionaris de la Generalitat de Catalunya U. G. T.

Delegació de Lleida

Com varem anunciar en nostre número passat, diumenge tingué lloc a la Casa del Poble la convocada Assemblea ordinària de l'Associació de Funcionaris de la Generalitat de Catalunya U. G. T. Delegació de Lleida.

A l'hora assenyalada, es va obrir l'acte essent seguidament aprovades l'acta de l'anterior, i les memòries presentades pels companys Secretari i Tresorer.

Seguidament es procedí a llegir el projecte del Reglament interior de dita Delegació, que fou també aprovat sense discussió.

Dimitida la Junta Directiva per tal de facilitar l'elecció de nous càrrecs, que havien de constituir la nova, de conformitat amb el Reglament que acabava de aprovar-se, foren elegits, mitjançant votació per paperetes, i per majoria de vots, pels càrrecs de President, Secretari General i Tresorer, els companys Ramon Villeró, Antoni Virgili i Francesc Salut respectivament.

Seguint l'ordre del dia, es passà a la discussió de l'acord del Comitè regional de la U. G. T. referent a l'expulsió dels afiliats o simpatitzants amb el moviment sediciós ocorregut a Catalunya els primers dies del darrer mes.

Llegida una circular del Secretari General del Consell Regional de la U. G. T. comunicant l'acord d'expulsió dels dirigents del P. O. U. M. que no mostressin la seva disconformitat amb el moviment sediciós ocorregut darrerament a Catalunya, i una lletra de la Junta de Govern de l'Associació de Funcionaris, interessant es complís l'acord i s'expulsés els companys Palacín i Comabella, cas que no fessin la declaració abans esmentada.

Els dits companys en llargs parlaments, exposaren els treballs efectuats dins les Societats obreres a les quals havien pertangut, posant de relleu les respectives actuacions i tots els afers que consideraven mèrits al seu favor, presentat seguidament la següent proposició:

«Els funcionaris de la Generalitat de Lleida reunits en Assemblea en el dia d'avui, i havent examinat el document del Comitè Regional de la U. G. T. contesten:

I. Que es dolien profundament dels ocorreguts a Barcelona darrerament.

II. Que consideren fóra de reglament discutir la part política continguda al document del Comitè Regional.

III. Que no havent-se produït a Lleida cap acte de violència pública, es considera fóra de lloc aplicar als funcionaris locals cap mena de sanció sindical.»

Efectuada la votació per paperetes de l'anterior proposició, resultà quaranta vots a favor i quaranta en contra.

La Presidència manifestà que com sigui que el Reglament no preveia l'empat obtingut per la proposició que s'acabava de votar, no podia tractar-se més de l'assumepte, que passaria al Con-

Informació Local i Comarcal

Comissaria de la Generalitat

El «Diari Oficial» de la Generalitat insereix una ordre de la Conselleria de Governació, per la qual queden dissolts el Cos d'Investigació el de Milicians de fronteres, autoritzacions de passaports, censura i tots aquells que depenien de la Junta de Seguretat interior.

—Pel company Comissari de la Generalitat, ha estat lliurada als periodistes, la següent nota:

«Per a evitar les difamacions de caràcter personal i col·lectiu que amb freqüència es produeixen per diferents companys que utilitzen el micròfon de Ràdio Lleida, per aquesta Comissaria és disposat que des d'aquesta data totes les conferències i notes que hagin d'ésser radiades, hauran de presentar-se per escrit, a l'objecte d'estampar-hi el Vist i Plau corresponent.»

—La Secció de Contribucions i Impostos afecta a la Comissaria de la Generalitat a nostres comarques, fa avinent a tots els industrials i comerciants de Lleida, que el dia 10 del mes que som, acaba el termini per a satisfer els rebuts de la contribució industrial del segon trimestre d'enguany. Els qui no ho facin durant el termini indicat, estaran compresos en els recàrrecs corresponents.

Querella criminal contra "Adelante"

El diari local *U. H. P.* òrgan del P. S. U. C. ens assabenta haver-se presentat al Jutjat de primera instància, una querella criminal, per injúria i calúnnia, contra el director d'*Adelante* i d'Antoni Ubieta, redactor i col·laborador del mateix.

La dita querella és fundada pels conceptes continguts en el número d'*Adelante* corresponent al dia 31 de maig darrer.

Un benefici

El passat dimarts tingué lloc al teatre Victòria la reestrena de la comèdia en tres actes original d'Alexandre Cassona que porta per títol «Nosra Natacha» posada a escena per l'agrupació «Teatre del Poble» a benefici de la lluita antifeixista.

La interpretació donada a dita obra resultà bastant millorada comparant-la amb representacions anteriors, degut sens dubte a la millor comprensió de la

sell Regional amb tots els antecedents per a la seva resolució definitiva, cas que no es demanés nova Assemblea general extraordinària, en forma reglamentària, per a tractar del mateix donant per acabada la reunió.

tònica del llibre per part dels aficionats, i als nous elements captats per l'esmentada representació, els quals actuaren en forma destacada, arrodonint amb llur treball l'obra, i proporcionant a les escenes més moviment i més vivacitat en els personatges, resultant com no podia per menys, amb més conjunt, el seu desenvolupament.

Dels intèrprets sobresortiren en llurs papers les companyes Cortès, Cuñe i Rios i els companys Estadella, Suau i Olivé, complint els demés la seva tasca amb tota cura, per la qual cosa aconseguiren al final de cada acte merescuts i perllongats aplaudiments.

Durant un entreacte el guitarrista company Cortès obsequià el públic interpretant unes peces del seu repertori que foren justament aplaudides.

D'Ensenyament

La Direcció general de primer Ensenyament de la República, ha concedit a la F. E. T. E. autorització per a instal·lar a Les (Vall d'Aran) una casa de repòs per a Mestres, amb preferència per als que es troben actualment als fronts.

Tribunal popular

Per disposició del Tribunal d'Urgència de Lleida, han estat posats en llibertat provisional, les joves Carme i Júlia Bahillo Rodrigo, i Encarnació Terrats Agulló.

—Ha sortit de la Presó per haver complert la condemna que li fou imposada pel Tribunal, el ciutadà Romà Daniel i Llop.

—Per haver-lo reclamat el Tribunal Popular de Casp. ha estat traslladat a la dita població, des de la Presó de nostra ciutat, Silvestre Bosqué Solanes.

—Manuel Florensa i Farré, diputat de Lliga Catalana, ha estat traslladat a València, per haver-lo reclamat la Comissió de Suplicatoris del Parlament de la República.

Fets diversos

En els centres sanitaris de nostra ciutat s'està procedint amb molta cura a la vacunació antivariolosa i antiífrica a tots els ciutadans que ho demanen, essent en gran número els vacunats diàriament.

—En un pis de la casa número 17 del carrer de Sant Gil, la policia trobà a Maria Gabandé, de 75 anys d'edat, inquilina del pis, morta.

Feta l'autòpsia al cadàver, resultà que havia traspasat de mort natural.

L'Exèrcit Popular Regular és base de victòria.

Avel·l Cornudella i Llussà

En un dels sectors del front del centre, i víctima de la metralla feixista, Avel·l Cornudella Llussà, lleidatà digníssim i antifeixista de cor, va caure ferit i fortament tocat a l'ull i ma dreta. Tot i els esforços de la ciència mèdica per a evitar la pèrdua d'abdòs elements hi hagué necessitat de procedir a l'amputació de l'esmentada ma dreta, salvant-se, en canvi, i restant guarit completament, l'òrgan de la visió.

En donar compte als nostres lectors de la desgràcia recaiguda al nostre amic Avel·l Cornudella, fem vots per a que llur inutilitat sigui reduïda al mínim i pugui, amb la reeducació de la part perduda, continuar prestant a la causa antifeixista tot el producte del seu esforç.

Vagi per a l'heroi lleidatà, familiars i especialment al seu pare Avel·l Cornudella, antic correigionari nostre, l'expressió de la nostra sincera admiració i estima per al primer, que ha donat a profit de la causa antifeixista la seva sang generosa i tot l'entusiasme de la seva joventut.

Salut, amic Cornudella i que la vostra abnegació i sacrifici serveixi d'arma poderosa per al triomf de la llibertat i de la justícia.

Als nostres subscriptors

Comuniquem a tots els subscriptors de **L'IDEAL** que s'han posat al cobrament els rebuts del primer Semestre d'enguany, i quina subscripció semestral puja **SIS PESSETES** degut a l'augment de les despeses de confeccionament.

Fa deu mesos que estem en guerra i encara discutim com a infants.

CAFÉ SALUD

EL MILLOR DE TOTS
PERE RIPOLL

Carme, 4   Telèfon 1807

LLEIDA

Dr. Antoni Pujadas

Meige - Oculista

Plaça de la Sal, 15-1.

LLEIDA

Típ. «Joventut», Blondel, 10, Tel. 1950 - Lleida

ELS SINDICATS, LA POLITICA I LA DEMOCRACIA

(Reflexions d'un que no ho entèn)

El ciutadà de bona fe i treballador conscient, per poc que s'hagués preocupat de la qüestió social i convençut de la necessitat de la defensa conjunta dels seus interessos de classe, molt abans que esclatessin els feits revolucionaris s'havia afiliat ja al sindicat professional en que per la seva manera d'actuar i per múltiples raons de lloc, nombre de companys, èxits obtinguts, etc., li semblava que era el més adient per al seu ofici o professió.

La concepció del sindicat i la consegüent lluita de classes, fins aconseguir l'emancipació total del proletariat, són postulats d'avançada amb els que és impossible s'hi avingui aquell que no sigui d'esperit liberal i de tendències esquerristes. Vol dir això que difícilment trobaríem abans del 19 de juliol cap home de dreta als rengles sindicals. Vol dir també, que quan s'ingressava a un sindicat, no es preguntava l'etiqueta política que portava el nouvingut, puix que al que es comprometia era a l'observància dels estatuts i aquests, de política no en parlaven.

Si bé és cert que tots els sindicats, d'una manera més o menys directa, eren controlats per diferents organitzacions polítiques i alguna que altra vegada es llançaven a moviments que més que la defensa dels interessos de classe, eren l'ajut o cooperació a posicions i finalitats polítiques dels organismes controladors que sempre trobaven el mitjà de no perdre els llocs de comandament, tampoc no ho és menys que gràcies a l'actuació dels sindicats, els obrers havien millorat notablement llurs condicions morals i econòmiques de vida i adquirien, pas a pas i sense interrupció, una preponderància essencial en tots els aspectes socials del país.

* * *

Vingué la subversió provocada pels feixistes i els dirigents dels sindicats creierem arribat el moment en què podien assolir la totalitat de llurs reivindicacions classistes. Volgueren assumir el poder i per la força de les circumstàncies es donaren compte que forçosament havien de compartir-lo amb els partits polítics. I aquí comencen les confusions del ciutadà de bona fe i treballador conscient, per quant, com a treballador, estava afiliat al sindicat de la seva professió, però com a ciutadà les seves simpaties eren per a tal o qual partit en el que militava des de la seva juvenesa i per al que, en defensa de les idees que representava, havia sofert persecucions i més d'una vegada s'hi havia jugat el seu pervindre i la seva llibertat.

Decretada de fet, sinó de dret, la sindicació obligatòria, s'ha trobat a les assemblees sindicals al costat d'ele-

ments de dreta que, amb un historial completament reaccionari, propugnaven iniciatives les més revolucionàries a la vegada que menys pràctiques i constructives. S'ha trobat, sense saber-s'ho explicar, amb dos representants seus al govern, un del partit polític i un altre de la sindical; ha hagut de veure com els seus representants no s'entien i arribaven a situacions violentes que l'han convençut de la inutilitat que suposava l'ésser ciutadà de doble qualitat, condició que, partidari com era dels principis igualitaris, mai no li havia escaigut plenament. Però la seva confusió ha arribat al paroxisme quan ha pensat en la tragèdia interior que, si era també de bona fe, havia de sentir aquell ciutadà de dos oficis que pertanyia a les dues sindicals i a un partit polític, resultant un ciutadà de triple qualitat, als tres representants del qual no hi havia manera humana possible de posar-los d'acord.

I viu, des de fa molt de temps, esperant el desenllaç d'aquesta situació; sense saber perquè, volent innovar un sistema, no s'ha fet més que una trista experiència en la que predicant un apoliticisme purità, no existia més que política prosselitista i partidista de la més baixa qualitat, mancada de sentit de responsabilitat i de la preparació i capacitació que exigien les hores greus que hem viscut.

* * *

Ara, amb la constitució del govern Negrín, sembla que s'ha iniciat una nova etapa en la que desapareix la confusió i tornen les coses al lloc d'on no havien de moure's. Perquè el ciutadà de bona fe no creu desencertat, ni molt menys, que la classe treballadora hagi d'assumir totalment el poder. Ah! Però és que aquest ciutadà és treballador conscient i vol que les coses es facin en deguda forma, que no hi hagin improvisacions ni assaigs quimèrics que tant de perjudicis ocasionen. Vol la igualtat, però la vol perquè millorin tots els treballadors i no pas perquè hagin tots d'equipar-se als que viuen en les més ínfimes condicions. Vol l'endegament d'una nova i justa societat, però per això vol l'utilització de tot l'existent que sigui apte i no pas la destrucció total del què hi ha al món, per retrotraure la humanitat a l'època cavernària.

I demòcrata com és, veu amb goig com malgrat tot, la democràcia és, avui per avui, l'únic termòmetre en que puguin ésser copsats degudament la sensibilitat i el voler de l'opinió pública. Si les circumstàncies, uns dies, imposaren perentoriament normes al seu marge, en tendir-se al seu restabliment, se'n felicita i espera se'n traurà saludable profit de l'experiència passada.

Crisi a l'Ajuntament de Lleida

Esquerra Republicana de Catalunya ha fixat la seva posició en la nota següent

1.er Acatament, sense reserves, de les directrius emanades dels Governos de la República i de la Generalitat.

2.on. *Problema de l'Estatge.*— Aplicar a Lleida el Decret que el regula transitòriament. Constitució d'una Comissió especial integrada per dos regidors, dos llogaters i dos petits propietaris. Significar l'aprovació de l'Ajuntament al projecte elaborat pel Consell d'Economia.

3.er *Finances.*— Fer la Carta financera prevista en els Decrets Tarradellas. Fer un Pressupost. Establir un conveni amb la Generalitat a base de que siguin abonats per la mateixa, amb mensualitats de dues-centes a tres-centes mil pessetes, els anticipis de l'Ajuntament. Restabliment de l'arbitri sobre alcohols i begudes espirituoses?

4.rt *Reducció en les brigades.*— Portant a la pràctica els acords ja presos de desnonament ràpid de forasters.

Les minories de la C. N. T. i U. G. T., conjuntament, coincideixen en els següents punts de vista:

1.º El Ayuntamiento de Lérida declara, que desenvolvará su gestión futura dentro de las normas y ajustándose en todo lo posible a las disposiciones que le afecten promulgadas por el Gobierno de la Generalidad sin que esta particularidad pueda ser un obstáculo para que haciendo uso de su libre iniciativa plantee, acuerde y lleve a la práctica todo lo que crea oportuno en beneficio de Lérida en general y de los trabajadores en particular.

2.º El Ayuntamiento de Lérida a fin de organizar su desenvolvimiento que ha de estar determinado, evidentemente, por la más estrecha colaboración entre las distintas minorías reanudará

Que els sindicats, indubtablement, podran prestar un valuós suport als governs i que aquests, per això mateix, no podran fer res sense la seva equiescència en matèries econòmiques i socials, mitjançant els adequats òrgans consultius i d'execució, és cosa innegable, puix que ningú no creu que hagi de tornar el règim existent abans del juliol del 1936. Que els sindicats, si es decideixen a actuar de ple en la política, puguin venir a substituir totalment en les funcions de govern als partits polítics, és cosa, amb el temps, perfectament possible.

Però perquè tingui solidesa i duració tot el que es faci, cal que s'efectuï democràticament amb respecte absolut a la voluntat popular, que, amb eleccions o sense, sempre troba el mitjà de fer sentir la seva veu, tal com hem vist

sus labores con la intensidad necesaria y previa la reintegración de las minorías ausentes.

3.º Respecto a la municipalización de la vivienda de Lérida aceptará el proyecto definitivo que sobre el particular redacte y apruebe la Generalidad para toda Cataluña.

Entre tanto registrá en todos los órdenes el proyecto existente hoy y que fué aprobado en el Pleno Municipal del día 20 de febrero de 1937.

4.º Anulación del cuponaje correspondiente al empréstito del Municipio de Lérida del año 1929, cuando menos mientras duren las actuales circunstancias.

5.º Establecimiento de un régimen digno que garantice la vida de los indigentes a base de comedores y dormitorios municipales o entregas en metálico según los casos individuales o de familia.

6.º Reajuste de las plantillas del personal, jubilando obligatoriamente a los empleados que cuentan con más de 65 años de edad y a voluntad para los que rebasen los 60, prescindiendo del personal inservible y que no sea ya de plantilla y caso de necesitarse ampliaciones que se efectuen mediante concurso-oposición para asegurar eficacia y rendimiento.

7.º Vista la prolongación de la anomalía imperante, confección rápida de un presupuesto que se ajuste en todo lo posible a la realidad del momento en que vivimos y que garantice ocupación a todos los trabajadores aptos de Lérida.

8.º Desde la Consejería de Abastos actuar contra el agiotaje tasando el mayor número posible de productos y castigando severamente las infracciones.

suara i en tantíssimes altres ocasions, no entenen el ciutadà de bona fe, que hi hagi qui vulgui passar per antifeixista i propugni, encara, per solucions que en el fons tants punts tenen de contacte amb el feixisme, al que fins a la mort combatran tots els veritables demòcrates.

C.

Almeria bombardejada per cinc vaixells de guerra alemanys!. Esperem que el Comitè de NO Intervenció... a favor nostre, no intervindrà en favor de les víctimes.